

Woorden van Jezus - Strek uw hand uit

'En van daar voortgaande, kwam Hij in hun synagoge. En ziet, er was een mens, die een dorre hand had, en zij vraagden Hem, zeggende: Is het ook geoorloofd op de sabbatdagen te genezen? (opdat zij Hem mochten beschuldigen). En Hij zeide tot hen: Wat mens zal er zijn onder u, die een schaap heeft, en zo datzelve op een sabbatdag in een gracht valt, die hetzelfde niet zal aangrijpen en uitheffen? Hoe veel gaat nu een mens een schaap te boven? Zo is het dan op de sabbatdagen geoorloofd wel te doen. Toen zeide Hij tot dien mens: Strek uw hand uit; en hij strekte ze uit, en zij werd hersteld, gezond gelijk de andere. En de Farizeen, uitgegaan zijnde, hielden te zamen raad tegen Hem, hoe zij Hem doden mochten, Matth. 12:9-14.'

We zagen Jezus met Zijn discipelen wandelen op de sabbat en hebben erover nagedacht hoe Jezus, als de Heere van de sabbat, de farizeeërs terecht heeft gewezen op hun kritiek op het aren plukken van de discipelen. Als Schepper van hemel en aarde, Onderhouder, Wetgever en Regeerder, heeft Hij alle macht in hemel en op de aarde. Zijn leer is de enige ware leer, Hij is de Weg de Waarheid en het Leven en als Hij ons vertelt hoe wij de sabbat zouden moeten houden, dan moet dat voor ons van meer waarde zijn dan dat wat mensen ons leren. Helaas waren de farizeeërs het daar niet mee eens. Zij hechtte meer waarde aan de leer van de vaders dan aan de leer van Christus. Ook vandaag is dat niet veel anders. In menig gesprek dat vandaag gevoerd wordt, worden mensen en leringen uit het verleden aangehaald als gezaghebbend en dat terwijl de Bijbel voor ons het enige gezaghebbende Woord zou moeten zijn. Mensen die vóór ons geleefd hebben, hoe godvrezend ze ook waren, verdienen ons respect maar mogen nooit dienen als toets in die zaken die niet in overeenstemming zijn met het Woord van God. Wij weten allemaal dat er buiten God niemand volmaakt is op deze aarde, dus ook onze overleden vaders in het geloof waren maar zwakke mensen met beperkte inzichten. Zo moeten wij er met elkaar van doordrongen zijn dat ook onze visies wel eens vertroebeld kunnen zijn door de meningen van anderen en ervaringen uit het verleden. Het lust mij niet om te discussiëren over zaken die koude harten veroorzaken, het is meer mijn verlangen om samen de éénheid in Christus te zoeken, waarbij we tegelijk leren om te luisteren naar Zijn onderwijs, dat Hij, als het Woord van God, ons van Genesis tot Openbaring heeft gegeven. Ik geloof dat de farizeeërs met hun wettische manier van denken, veel schade hebben aangericht. Zij hebben de heilige wet van God genomen en daar een eigen draai aangegeven waardoor de heilige schoonheid verandert werd in een dorre krampachtige godsdienst. Vandaag zien we de verdraaiing van Gods liefdevolle geboden op vele manieren tot uiting komen. Terwijl de farizeeërs het gebod hebben gemaakt tot een zware last, ben ik bang dat velen het gebod vandaag hebben veranderd of over boord geworpen. Jezus heeft Zichzelf de Heere van de sabbat genoemd en wees op het feit dat de sabbat er is voor de mens en niet de mens voor de sabbat. Met andere woorden, laat de sabbat voor ons een genoeg zijn. Als wij tot de conclusie komen dat de sabbat voor ons geen betekenis heeft of geen genoeg meer is, dan moeten wij ons keren tot de Heere van de sabbat en Hem vragen hoe Hij wil dat wij Zijn geboden onderhouden. Als wij willen wandelen zoals Hij gewandeld heeft dan moeten wij beseffen dat Hij een heilige eerbied heeft gehad voor de geboden en geen daarvan heeft overtreden. Hij heeft de wet vervuld, Hij is gekomen om de wet tot volheid te brengen waarbij Zijn bloed moest vloeien om ons als overtreders van Zijn heilige wetten, te verzoenen opdat wij niet uit kramp maar uit liefde tot glorie van God de Vader zouden wandelen in een gehoorzame onderworpenheid aan Zijn wetten. Pas op lieve vrienden, laat niemand u een juk opleggen, laat niemand u in een kramp brengen. Ik roep allen die onze Heere Jezus Christus liefhebben op, om te staan in de vrijheid en samen te zoeken naar de wil van onze Heere. Als wij, door de liefde gedreven, de ander uitnemender achten dan onszelf, dan kunnen wij, wandelend in de vrijheid, onderzoeken wat de zin en mening van Gods Geest is, dan mogen wij afleggen en aandoen, achterlaten en voortgaan in een weg van overgave, aanbidding en blijdschap.

Jezus de Messias kwam volgens Lukas op een volgende sabbat in de synagoge en ontmoette daar de farizeeërs waarmee Hij in gesprek was geweest. In hun synagoge was een man met een dorre hand. De Farizeeërs, kenden Jezus wel als de grote Weldoener en waren zeer benieuwd of Hij deze zieke man genezen zou. Zij hoopten erop, zodat zij Hem zouden kunnen beschuldigen, want ook het genezen van zieken, was volgens hun mondelinge overleveringen, ten strengste verboden op de sabbat. Jezus, die de gedachten van de mensen wel kent, stelde hen een beschamende vraag: *'Wat mens zal er zijn onder u, die een schaap heeft, en zo datzelve op een sabbatdag in een gracht valt, die hetzelfde niet zal aangrijpen en uitheffen? Hoe veel gaat nu een mens een schaap te boven? Zo is het dan op de sabbatdagen geoorloofd wel te doen.'* Als een ter water geraakt schaap op de sabbat uit de gracht

gered wordt, zouden we dan geen mens mogen verlossen van een ziekte? Is een schaap redden meer geoorloofd dan een mens bevrijden? De Heere van de sabbat zegt dat het geoorloofd is om deze daden van barmhartigheid in praktijk te brengen op de sabbat. Ook hier zien we weer hoe de liefde de vervulling van Gods geboden inhoud.

Wat een toestand, wat een bijzondere situatie. Daar zien we Jezus de Zoon van God, Hij die alle macht heeft in hemel en op de aarde, ook zien we de kritische farizeeërs die zojuist tot zwijgen zijn gebracht, we zien de mensen die vol belangstelling de gang van zaken volgen terwijl daar die man staat met zijn dorre hand. Wat zal er door hem zijn heengegaan? Hoor daar klinkt de stem van Jezus: *'Strek uw hand uit.'* Laat dit eens tot ons doordringen, een man met een dorre onbruikbare hand wordt gevraagd zijn hand uit te strekken. Dit is het onmogelijke vragen. Het is hetzelfde als aan een stomme te vragen om een versje te zingen, of om een kreupele te vragen op te staan. En dan al die kritiek om hem heen, de snijdende spanning, de ingehouden adem van de mensen. Het makkelijkste zou zijn dat hij zich zou omdraaien en weglopen. Als deze man zou gaan redeneren dan zou hij inzien dat het onmogelijk is om zijn hand, dat onbruikbare lichaamsdeel uit te strekken. Maar toch, zie wat hij doet, hij strekt zijn hand uit en zij werd hersteld, gezond zoals de andere hand. Lieve vrienden, hier is een wonder gebeurd. Hier stond een man met een dorre hand tegenover de Schepper van hemel en aarde, Hij die uit het stof van de aarde, Adam tot leven riep, riep hier een dode hand tot leven. Maar het grote verschil tussen de schepping van Adam en het herstellen van deze hand is dat Adam niet werd aangesproken, Adam had geen keuze terwijl deze man de keuze had niet te gehoorzamen. Als Jezus vandaag de zondaars roept om tot Hem te komen, dan reageren de meeste niet hetzelfde als deze man, die in het geloof de genezing ontving door te gehoorzamen aan de oproep. Nee de meeste, halen hun schouders op en draaien zich om zonder dat er een wonder kan plaatsvinden. Veel van hen die geroepen worden kijken als het ware naar de dode hand en beweren dat het voor hen onmogelijk is om te genezen. Deze man had vele redenties kunnen opwerpen, vele uitvluchten kunnen bedenken en inderdaad zonder genezing naar huis kunnen gaan. Maar het wonder vond plaats op het moment dat deze man in geloofsgehoorzaamheid zijn hand uitstreckte. Zo klinkt ook vandaag de stem van de Heiland: *'Kom tot Mij allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.'* Zeg nu niet dat het onmogelijk is om uit uzelf te komen, dat is hetzelfde als dat de man zou zeggen, dat hij zijn hand niet uit kon strekken. Niemand kan een dorre hand uitstrekken maar als God roept en wij antwoorden in gehoorzaamheid, dan kan Hij een wonder doen. Maak ik nu God afhankelijk van de mens? Nee God is niet afhankelijk van de mens maar de mens van God en als u het leven wil vinden, ja vergeving van uw zonden wil ontvangen, dan mag u als reactie op de roep van God tot Hem komen en uit genade de zaligheid ontvangen. Geloven is niets anders dan vertrouwen en gehoorzamen. Toen Paulus tot de stokbewaarder sprak: *'Geloof in de Heere Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis.'* Toen hadden zij de keuze om te geloven of om niet te geloven. Vandaag de dag zijn er velen die zich verschuilen achter hun onmacht omdat zij geleerd hebben niet te kunnen komen tot Jezus. Zij wachten op een bijzonder moment, een hoorbare stem en verachten de liefelijke nodigheden tot de zaligheid die tot hen komt door het Woord van God. Zij durven niet te vertrouwen op het Woord en zijn bang met een gestolen Jezus verloren te gaan waarbij zij niet beseffen dat Zij met al hun vrome praat God tot een leugenaar hebben gemaakt en voortgaan op een weg die eindigt in het verderf.

De farizeeërs verlieten woedend de synagoge en zochten naar een manier om Jezus te doden. Laten wij niet dezelfde weg gaan maar de genade ons van God geschonken aanvaarden en omhelzen. Want Jezus de Christus is het Godsgeschenk en allen die Hem aannemen zullen eeuwig leven. *'Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven, Joh. 1:11,12.'* Zou de man met zijn genezen hand hebben geroemd in zijn uitstrekken of in Jezus Christus Die hem genezing heeft gegeven? Zo mogen allen die tot Hem komen roemen in Zijn genade: *'Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme, Efeze 2:8,9.'* Vrienden, wat is uw reactie op Gods aanbod van genade? *'Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon, 1 Joh. 5:10.'* Het is of het geschenk gelovig omhelzen of het als een leugen verwerpen, het is of Jezus kussen of Jezus vervloeken. Kom broeders en zusters, verblijdt u in de Heere. Hij is onze Heere en Hem te dienen is het heerlijkste dat er bestaat, glorie aan het Lam.

02-07-2018 Wilco Vos Veenendaal

